

Bilag 19.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg til Behandling af Forslag til Lov om Naturfredning.

Dansk Reklame-Forening tillader sig herved at henvende sig til det ærede Udvalg i Anledning af det i Folketinget den 15. December f. A. forelagte Forslag til Lov om Naturfredning.

Det hedder i Forslagets § 30:

„Enhver Art af Friluftsklamer uden for Gader, Veje og Pladser i Byer og bylignende Bebyggelser er forbudt. Herfra undtages dog Klamer vedrørende en Næringsdrift eller Virksomhed, der udøves paa den Ejendom, paa hvilken Klamen er anbragt. De nuværende Friluftsklamer, der er anbragt i Strid med foranstaaende Bestemmelse, skal uden Udgift for det offentlige fjernes inden et Aar fra denne Lovs Ikrafttræden.

Ved Friluftsklamer forstaas alle Plakater, Afbildninger, fritstaaende Reklameskilte og andre Indretninger i Reklameøjemed.“

og Reklameforeningen vil gerne indtrængende henstille, at denne Paragraf udgaar af Forslaget, saaledes at Loven i Stedet opretholder den nugældende Naturfredningslovs § 19, der er saalydende:

„Nævnet kan ved Kendelse forbyde Reklameskilte uden for bebyggede Omraader, naar de vil virke forstyrrende paa den landskabelige Skønhed. . . . Forbudets Udstedelse kan ikke medføre Krav paa Erstatning.“

Foreningen er vel klar over, at Lovgivningen indeholder og maa indeholde mange ofte vidtgaaende Indskrænkninger i de reklamerendes frie Ret til at vælge, hvor de vil reklamere, og hvorledes de vil reklamere, og Foreningen har selv været virksom for en passende lovmæssig Regulering, navnlig af Reklamens Indhold. Mellem alle disse Bestemmelser i Lovgivningen og den nu foreslaaede Paragraf er der dog den afgørende Forskel, at de førstnævnte overlader Afgørelsen af, om en Reklameringsmaade er lovlig eller ikke, til et aldeles konkret Skøn, udøvet i det enkelte Tilfælde af den i vedkommende Lovbestemmelse indsatte kompetente Myndighed, som Regel Domstolene. Ogsaa den nugældende Naturfredningslovs § 19 lader Bedømmelsen af, om en Friluftsklame „vil virke forstyrrende paa den landskabelige Skønhed“, bero paa en aldeles konkret Undersøgelse og Afgørelse ved den dertil indsatte Myndighed, Naturfredningsnævnet.

Forslaget i Naturfredningsloven indeholder derimod et ubetinget Forbud, uden Hensyn til det konkrete Tilfælde. Foreningen finder den nugældende § 19 rimelig, idet det kan erkendes, at visse Friluftsklamer navnlig i tidligere Tid har været uheldige. Foreningen vil dog fremhæve, dels at der — saa vidt det er Foreningen bekendt — aldrig nogen Side har været gjort Brug af den nugældende Lovs § 19, dels at moderne Friluftsklamer, bl. a. ogsaa ved Foreningens Indsats, er undergaaet en betydelig Forbedring og Rationalisering, ligesom man ogsaa vil gøre opmærksom paa Færdselslovens Afstandsbestemmelser. Fremhæves maa endvidere, at Friluftsklamer, navnlig i en passende Afstand fra Indkørsel til Byer, kan have en vigtig Mission med Hensyn til at oplyse de vejfarende om Distancen til Byen, Hoteller i Byen og lignende.